

[Svend Auken]

arbejdsgiverne på sygehusområdet har sanktionsmuligheder i en arbejdskamp, men af forholdenes natur fremgår det naturligvis, at det er muligheder, som må administreres med den absolutte og mest gennemtænkte tilbageholdenhed.

Jeg var meget ked af fru Elisabeth Bruun Olesens indlæg her. Nu skal vi altså ikke gøre tingene mere trekantede, end de er. Naturligvis kan man i forbindelse med en forhandling i et paritetisk nævn om f.eks. løsning af det overarbejdsproblem, som man jo har, mellem parterne aftale i et eller andet omfang at konvertere overarbejde til faste stillinger. Dette Folketing ville jo ikke være rigtig vel forvaret, hvis man ville afskære parterne fra at lave den slags fornuftige aftaler indbyrdes. Derfor lægger vi stadig væk vægt på – selv om jeg ikke mener, man har haft en helt heldig hånd med visse af besparelserne fra ministerens side – at det i tilfælde af fortolkningstvivl er den sunde fornuft, der er det vigtigste kriterium.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det er selvfølgelig godt, at vi får lovforslaget vedtaget her i dag, men jeg synes, det er lige så godt, at vi i forbindelse med dette lovforslags vedtagelse også får vedtaget nogle principper og nogle ønsker for de fremtidige sygehuse, for de fremtidige arbejdstilrettelæggelser, for de tilstande, der gerne skulle forbedres for patienterne.

Derfor forekommer den arbejdsmarkedspolitiske diskussion, som hr. Svend Auken går så meget op i, mig i virkeligheden at være taget ud af den sammenhæng, som arbejdsmarkedsudvalget jo faktisk også har behandlet tingene i. Vi har prøvet at se det i sammenhæng med nogle sundhedspolitiske overvejelser. Det dobbeltspil, Socialdemokratiet har udvist i denne situation, forekommer uhyre trist. Vi er meget glade for, at Socialdemokratiet har besindet sig og ender med at stemme for dette lovforslag, men vi er kedede af, at vi skal have dette intermezzo med et ændringsforslag fra SF, som Socialdemokraterne støtter en del af. Det er en utopi at tro, at man kan plukke det bedste fra begge verdener. Det er et utroligt synspunkt, hr. Svend Auken fører til torvs, dette, at man ønsker at støtte lægerne på den ene og den anden måde – de skal have lov til at konflikte, og de

skal have lov til at jamre – mens Amtsrådsforeningen, der jo bl.a. repræsenterer nogle af de folkevalgte politikere, som også socialdemokrater har valgt, skal udvise tilbageholdenhed, skal være forsigtig, skal være fornuftig. Lægernes måde at føre sig frem på møder altså ikke den samme kritik fra Socialdemokratiets side, og det synes jeg er utroligt, men jeg hæfter mig rent ud sagt også ved, at det er hr. Svend Auken, der fører synspunkterne til torvs, og ikke hr. Henning Rasmussen.

En anden ting, der undrer i de diskussioner, vi har haft i arbejdsmarkedsudvalget, og som godt kan gøre én en smule forstemt, er nogle af de synspunkter, der bliver kørt meget på fra lægeside. Det har jo først og fremmest og næsten udelukkende været de emner, der skal drøftes i det paritetiske nævn. Man overser nærmest bevidst, tror jeg, de fordele, der er for lægerne i det indgreb, vi vedtager her.

Der bliver lagt op til, at der skal laves en aftale om faste stillinger for de færdiguddannede speciallæger. Det er en fordel for arbejdstilrettelæggelse og patienter osv., men det er sandelig også en fordel for lægerne selv. Det mener lægerne vistnok også; jeg tror, det var et af deres krav i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Jamen så sig dog fra lægeside, at det er godt, at det element er med i det lovforslag, der er fremsat!

En anden ting, som jo gennem masser af år har givet anledning til utryghed og uro hos lægerne og deres familier, er det meget usikre uddannelsessystem, der er tilrettelagt, og som indebærer flytterier for den enkelte læge og dennes familie. Man lægger op til, at vi netop skal se at få tilrettelagt et bedre uddannelsesforløb for lægerne.

Jeg synes, at lægerne i højere grad skulle hæfte sig også ved de positive elementer, der er i lovforslaget.

Nu skal jeg vel ikke varetage lægernes mere langsigtede interesser, men jeg tror, jeg kan tillade mig at give den melding, at lægerne meget nemt ved den slags adfærd, som man har udvist her, er med til at lægge en sten til mistillid fra befolkningens side. Jeg er frygtelig bange for, at der på grund af denne situation og andre situationer skulle blive skabt mistillid fra befolkningens side i forhold til lægerne, i forhold ikke bare til